

ACC. N:R M. 13668:1-2.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Ulla J. E. Nilsson, Lund*
Härad: *Östera* Berättare: *Liquid Augustus Bergqvist*
Socken: *Phreda* Berättarens yrke: *fru*
Uppteckningsår: *1954* Född år *1896* i *Jönk. län*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration till Amerika. s. 1-2.

ACC. NR M. 13668/1.

Landskap: Småland Upptecknare: Ulla J. E. Nilsson
Härad: Sunnerbo Östua Berättare: Sigrid Augusta Bergkvist
Socken: S. Ljunga Skede Berättarens yrke: Fru
Uppteckningsår: 1954 Född år 1896 i Jönköpings län

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Två av mina systrar, Anna och Ada Lindström, åkte till Nebraska, USA, mellan 1906-09. Ada var bara 13 år och Anna 15. Två bekanta från Skede socken var hemma på besök från Amerika och tyckte mina systrar var så trevliga och livliga och de ville därför ovillkorligen ha med dem. De skulle få bo och arbeta hos svensk-amerikaner tills de lärt språket. Den ena gifte sig med en gottlänning, som var murare, och den andra med en farmare. De skulle åka över England, men riktigt hur de åkte vet jag inte. Vi fick ett kort från Hull. Biljetterna betalade svensk-amerikanerna, som hade det mycket bra. Mina systrar trivde utmärkt i USA. Första tiden skrev de rätt ofta. De skrev, att de skulle komma hem efter 3-5 år, men ännu har de inte kommit. Min äldsta syster är rädd för flygolyckorna och vågar därför inte komma på besök. I USA fick de äta vitt bröd var dag, sade min äldsta syster ofta i brev. Syster Anna skickade biljett till min äldste bror, för att han skulle slippa exercera. "Har ni andra klarat excisen skall väl jag också göra det", sade han och stannade hemma. Sedan dess stannade brevskrivningen av på båda hållen. Alla som jag vet om har haft an-

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13668:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

höriga i USA, som de har åkt till. I Amerika var det karlarnasom mjölkade, och det tyckte mina systrar var så fint så. I utrustning fick de smör, bröd och ost och sur lingonsaft, som skulle vara särskilt bra mot sjösjuka. Man skulle inte äta av maten på båten, för då blev man lättare sjuk. Man skulle ha enkla kläder på resan och kasta dem genast vid framkomsten. Man kunde inte göra rent dem. Många som kom tillbaka till Sverige luktade amerikabåt. Särskilt om skorna. På morgonen när mina systrar skulle åka steg de upp klockan 2. Jag låtsade att jag sov och de ville inte väcka mig, så jag skulle börja gråta. Far körde dem klockan 3 till Vetlanda och alla skolkamrater stod utefter vägen och gav dem blommor. Det var mycket sorgligt och far sade att skulle alla barnen fara till Amerika, så inte ville han följa dem till stationen.